

Robert Cichy, Rozbrat - feat. Natalia Nykiel

Ten dom
to ciepłe słowo, którym karmisz mnie za dnia.
Ten dom
to moje troski, bo już wiem, nie wrócisz sam.
Ten dom
odbija światło, które wpada ci przez sen.
Ten dom
nie żałuje żadnej kropli moich łez.

Gdybym była kimś,
kto dotykiem
umie wzniecić żar.

Gdybym była z kimś,
kto zrozumie tej
ulicy gwar.

I nagle świat
śpieszy się.
Zanim odejdiesz,
zakwitnie bez.

I nagle ja
nie mogę biec.
Czemu już nie chcesz
naszych miejsc?

Opadnie tynk,
jesienny liść,
a my wpatrzeni.

Przemoknie mur,
gdzie rzeczny chłód,
tak oddaleni.

Idąc znowu tą ulicą, gdzie widziałeś moje sny,
czy byłoby ci przykro, gdybym spacerować chciała z nim?

A może to ostatnia z szans
i wcale nie chcę więcej.

I nagle świat
śpieszy się.
Zanim odejdiesz,
zakwitnie bez.

I nagle ja
nie mogę biec.
Czemu już nie chcesz
naszych miejsc?

Opadnie tynk,
jesienny liść,
a my wpatrzeni.

Przemoknie mur,
gdzie rzeczny chłód,
tak oddaleni.